

РЕШЕНИЕ

№ 2728

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11845** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Т. М., чрез адв. М. П. против заповед за налагане на ПАМ № ФК-С780-0461036/12.11.2020г., издадена от началника на отдел "Оперативни дейности"- С. в главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП. С обжалваната заповед е наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка запечатване на търговски обект- ведомствена бензиностанция , находяща се в [населено място], УПИ 24, стопанисван от [фирма] и е забранен достъпът до обекта за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."г" от ЗДДС. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществено нарушение на процесуални правила, изразено в липса на мотиви, и нарушение на материалноправни разпоредби. Оспорват се фактическите констатации на административния орган и се сочи, че за всяка продажба е подавана информация към НАП от въведеното в експлоатация към датата на проверката фискално устройство. Прави се възражение, че се касае за ведомствена бензиностанция и по никакъв начин твърдяното нарушение не ощетява фиска. По същество се иска отмяна на заповедта. В съдебното заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния представител адв. П. поддържа жалбата и молисъщата да бъде уважена, а обжалваната заповед - отменена. Претендира разноски, съгласно представения в с.з. списък.

Пълномощникът на ответната страна юрк. Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.09.2020 г. в 11.00 часа е извършена от служители на ТД на НАП- С. проверка в търговски обект- ведомствена бензиностанция, находяща се в [населено място], УПИ 24, стопанисвана от жалбоподателя [фирма]. В хода на проверката е установено, че търговския обект се ползва само за нуждите на дружеството, като се зареждат фирмени МПС посредством чипове. Бензиностанцията притежава 1 бр. колонка с 1 бр. пистолет само за дизелово гориво. Има един брой надземен резервоар с обем 44499.00 л. При проверката е установено още, че в обекта е монтирано и въведено в експлоатация ЕСФП № 4356307/04.11.2019г. тип DFSQS-KL с бензиноколони тип TATSUMO TCM и нивомерна система С. CL6D P-495. При справка в информационната система е установено наличието и на още 1 бр. ЕСФП № 4281721/26.06.2019г., което не е действащо, но не е дерегистрирано и в тази връзка на търговеца са дадени указания да подаде заявление за дерегистрация.

Прието е от проверяващите лица, че устройството не подава към НАП данни за извършените продажби. Този извод е формиран въз основа на данни от извършена справка в информационните масиви на НАП, относно извършените 12 бр. доставки на гориво в обекта за периода 13.11.2019г. -18.09.2020 г., според които при изпращане на информацията в НАП от нивомерната измервателна система за данните за постъпили количества горива в резервоарите в обекта, ЗЛ е допуснало грешка при изписването на Булстата на доставчика, като съответно е върнато съобщение „неуспешна доставка“ респ. няма получени данни в НАП.

След установяване на описаните факти, ЗЛ още в деня на проверката е въвело тези 12 бр. доставки правилно.

Тези констатации са отразени в протокол за извършена проверка № 0461036 от 18.09.2020 г.

Въз основа на приетата в протокола фактическа обстановка административният орган е приел, че жалбоподателят в нарушение на чл.118, ал.6 ЗДДС, не е изпълнил задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение, поради което и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г", вр. чл. 118, ал. 6 от ЗДДС е издал обжалваната Заповед № ФК-С780-0461036/12.11.2020г. на началника на отдел "Оперативни дейности"- С. в главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.186, ал.3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед №

ЗЦУ-1148/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която началниците на отделите „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да налагат принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. Към заповедта са изложени обширни мотиви. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

В заповедта се съдържат констатации относно обстоятелствата, съставляващи фактическо основание за налагане на принудителната мярка, в съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В нея се сочи, че от използваното от търговското дружество фискално устройство няма подадени на данни към НАП, в нарушение на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС. Тези обстоятелства обаче не са доказани в съдебното производство от административния орган, който носи доказателствената тежест.

Съгласно чл.186, ал.1, т.1, б. „г“ от ЗДДС "запечатване на обект за срок до 30 дни", независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

Чл.118, ал.6 ЗДДС определя, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

В случая не е било спорно, че в обекта има монтирани и функциониращ бр. ЕСФП с нивомерна система с № 4356307/04.11.2019г. тип DFSQS-KL с бензиноколонки тип TATSUMO TCM и нивомерна система С. CL6D P-495. Не е спорно, дори е отразено от самите проверяващи, че в действителност данни са подавани, но с грешно записан Булстат на доставчик, във връзка с което са приели, че изобщо не са подавани такива. При тези данни следва да се приеме, че не е налице приетото от административния орган фактическо основание за прилагане на мярката. Обстоятелството, че подавани от обекта данни за отделни продажби не са достигали до сървъра на НАП, не променя този извод, доколкото ясно е посочено, че се казва за грешка, а не за умишлено неизпълнение на задължението от страна на ЗЛ, която може да се дължи на различни причини, неустановени от административния орган.

Следва да се отбележи, че в оспорената заповед е посочено от административния орган, че още в деня на проверката -18.09.2020г., ЗЛ е въвело процесните 12 бр. доставки правилно т. е. нарушението е преустановено преди издаване на заповедта за налагане на ПАМ от 12.11.2020 г. При тези фактически данни, настоящата инстанция намира, че приложената мярка не изпълнява функциите, предвидени в чл. 22 ЗАНН, а именно предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Безспорно тези, свързани с преустановяване на административното нарушение и преустановяване на вредните последици в случай на вече преустановено административно нарушение няма как да бъдат осъществени. Доколкото

запечатването на търговския обект за 14 дни и забраната на достъпа до него е разпоредено от административния орган след преустановяването на нарушението, то налагането им по своята същност има характер на наказание, но не и на ПАМ. За такова административно нарушение в ЗДДС е предвидено административно наказание, което също изпълнява предохранителни цели и по аргумент от чл. 12 ЗАНН се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да въздейства предупредително върху останалите граждани. Поради това наложената с оспорената заповед на Началник отдел "ОД" в ГД "ФК" в ЦУ на НАП принудителна административна мярка не може да изпълни законово предвидените превантивни цели, тъй като към момента на прилагането ѝ, административното нарушение по чл. 186, ал. 1, т. 4, б. "а" ЗДДС, е преустановено, поради което същата следва да бъде отменена.

С оглед формирания извод за основателност на жалбата и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да се присъдят на жалбоподателя направените разноски по делото за държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение, във връзка с което намира за основателно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на извършените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение, предвид броя на съдебните заседания, в които пълномощникът е участвал, неголемия обем на изследваните доказателства и преди всичко правната сложност на заявения спор. Ето защо, следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 5000 лева (общо разноски в размер на 550 лева).

Мотивиран от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С780-0461036/12.11.2020г., издадена от началника на отдел "Оперативни дейности"- С. в главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, с която на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Т. М. принудителна административна мярка запечатване на търговски обект - ведомствена бензиностанция, находяща се в [населено място], УПИ 24, стопанисван от [фирма] и е забранен достъпът до обекта за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б. "г" от ЗДДС.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] сумата от 550. 00 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: